

Тя заставахе на едно мѣсто въ тая редица и не мръдваше. И заставайки — протѣгаше ржката си, като че ли я нагласяваше, и почваше веднага да пѣе. Пѣсенъта ѝ се сливаше съ гласовѣтъ, думитѣ и просешкия вой на другитѣ просеци и просекини:

— Подарете за Бога, подарете, господари, подарете, господарки, саката съмъ, слѣпа съмъ — за ваше здраве, за здраве на децата ви, — и все пакъ се отдѣляше, като една гласова нишка.

Между просецитѣ и просекинитѣ съществуваше просешка етика — на всички ржцетѣ бѣха протегнати неподвижно и никой не посѣгаше къмъ богомолецъ — тѣ спускаха монетата, въ която ржка искаха.

Но очитѣ имъ живо играеха по другитѣ ржце, по другитѣ чинийки и кутийки. И въ края тѣ винаги знаеха, кой колко е напросилъ.

Просецитѣ и просекинитѣ се знаеха всички единъ другъ, като колеги, знаеха, кой кжде живѣе, отъ кжде е, какво има, какви близки и роднини.

Богомолцитѣ си приготвяха предварително дребни монети — по гологанъ или десетаче и, минавайки между протегнатитѣ ржце, спускаха ги безъ да помислятъ въ кои.

Тоя день на черква бѣше отишла и Парамония, вдовицата на бакалина Еню отъ улица „Петоглавие“.

Бакалинътъ Еню бѣше скжперникъ и, което е чудно, той умрѣ отъ гладъ, скжпейки се да яде, като казваше, че, ако яде отъ стоката си, ще изаде капитала си. И, като всѣки скжперникъ, излишнитѣ си, спечеленитѣ пари той обръщаше въ злато, така щото 40-годишната Парамония остана наследница на една бакалница и една кожена торбичка златни монети, понеже той нѣмаше други наследници.

Сега тя бѣше отишла да се помоли за душата на мжжа си и бѣше решила тоя пжтъ — за душата му (понеже го бѣше сънувала и бѣше празникъ на светия) — да спусне въ дискуса жълтица отъ оставенитѣ отъ него. Но когато дискусътъ мина, посвидѣ ѝ се, и спусна десетаче. И жълтицата, взета за душата му, си остана въ чантата ѝ . . .

Службата се свърши, богомолцитѣ си заизлизаха, между тѣхъ и Парамония.

При излизането имъ просешкиятъ вой почна изведнажъ и високо.

Парамония бѣше се замислила нѣщо при излизането, унесла, и механически отвори чантата и отъ нея спусна само въ ржката на пѣщата Авакума, понеже бѣше се случила до нея въ тоя